Sačinandana Svamis

Kartą Šrila Prabhupada rašė, kad niekas negali patekti į šventą Vrindavano žemę kokiomis nors mechaninėmis priemonėmis - autobusu, traukiniu, ar kitokiu transportu. Krišnos knygoje jis paaiškina: „Iš tiesų, niekas negali patekti į Vrindavaną, nusipirkęs bilietą.“ (Krišnos knyga, 38 skyrius)

Tai kas gi tas raktas, kad ten patekti, - galima paklausti. Atsakymas yra - bhakti, tarnystė su pasišventimu. Vienas iš devynių bhakti metodų yra vandanam - malda.

Kai aš atvykau į Delhį (lėktuvu), geras mano draugas atsiuntė man maldą Šrimatei Rādhārā□ī. Aš pasakiau šią maldą, užmigau taksi, ir kitas dalykas, ką suvokiau, kad aš pabudau Vrindavane, detoksikuotas nuo Vakarų poveikio. Raktas patekti padėjo.

RAKTAS ĮEITI

„O gražioji ir jaunoji Rādhe (Kiśorī), Tu esi skaisti ir kupina saldžios meilės Krišnai. Prašau, apšlakstyk mane bent lašu savo malonės.

Aš esu bejėgis ir varganas, bet tu esi meilės įsikūnijimas ir labai maloninga. Man tikrai nereikia prašyti malonės pas kitus, nes žinau, kad niekas nepasirūpins šia vargstančia siela.

Aš nesvyruodamas užsiimu nuodėmingais darbai, o taip pat nesutelkiu savo minčių į Tave. Sudėtais delnais aš meldžiu: „O Rādhā! Prašau, laikyk mane šalia savęs.“ Niekas išskyrus Tave negali pakeisti mano lemties.

Ar būčiau blogas, ar geras, žinok, jog esu Tavo ir be Tavęs nematau nieko, kas linkėtų man gero. O karaliau Vrišabhanu dukterie! Prašau tinkamai pasirūpink manim. Aš, visų puolusiųjų lyderis, nuolankiau siekiu Tavo prieglobsčio.

Prašau, suteik man gopių meilę Krišnai ir kažkaip padaryk mane Savo nuosavybe. Aš visą gyvenimą giedosiu apie Tavo šlovę. Ašaros tekės iš mano akių ir aš pasieksiu aukščiausią dvasinę ekstazę.“